

Radikal

Ergenekon hayal ürünü mü?



ORAL ÇALIŞLAR

Politika / 10/08/2013

Eleştirmeyi sürdürmek zorundayız. Ama insaf edelim, Ergenekon 'hayal ürünü' mü? Türkiye çok yakında ciddi iç çatışma döneminden geçmedi mi?

Toplumsal kampaşmanın; algılarımızı, değerlendirmelerimizi, dünyayla ilişkilerimizi altüst ettiği bir dönemden geçiyoruz. Ergenekon davası kararı, sonuç olarak, 'birkaç yüz sanığı ve ailesini ilgilendiren' bir karar gibi görünse de öyle olmuyor. Toplumun önemli bir kesimi; kendisini, 'bu kararlarla birlikte mahkûm olmuş' bir psikoloji yaşayabilecek kadar, 'mağdur tarafta' hissediyor.

Bu psikolojinin etkisiyle konuyu kendilerinden farklı şekilde yorumlayan hemen herkesi, 'düşman tarafta' hissedebiliyorlar. Hatta daha da ilginç gelişmeler oluyor: Düne kadar bu ve benzeri davaları, 'militarizmin ve derin devletin tasfiyesi' olarak görenlerin bir kesimi de tavır değiştirerek 'mutsuz topluluğa' katılabiliyor.

Benim kavrayabildiğim kadarıyla bu çevreler; başından beri, 'İslamcı' etiketli bir partinin 'iktidar olabileceğini' kabul etmek istemiyorlar. Bu kesimlerdeki 'sorun algısını' yaratan, elbette yalnızca 'İslamcı' etiket değil. 'Kitlelerin doğruyu seçemeyeceklerine' olan derin inanç, sorunun asıl temelini oluşturuyor.

Halk, seçim yaparsa kötü seçim yapardı. Çünkü cahildi, kömür ve gıda yardımına kanacak kadar 'sadakaya bağlı'ydı. Kendisi gibi eğitimsiz, cahil insanları seçerdi. Tabii, bu refleksler, AK Parti'yle ortaya çıkmadı. 1950'de iktidara gelen Demokrat Parti'den bu yana, seçimle gelen partilerin çoğu, bu çevrelerin hedefinde oldu; onlara göre, bu partilerin hemen hepsi, "Atatürk'ün kurduğu modern cumhuriyeti ortadan kaldırmaya niyetli"ydi. Din, kullandıkları araçlardan biriydi.

Modernleşme, özgürlük ve demokratikleşme tanımları, hep 'seçkin kesimler'in algıları üzerine kurgulandı. Ancak siyasetin doğal akışı, bir türlü onların istediği yönde gelişmedi. Her seçim, yeniden 'mutsuzluk üretiyor'du. Beklemedikleri şekilde sonuçlanan seçimlerden sonra kendilerine, "Biz bu toplumu yanlış anlamış olabilir miyiz" sorusunu sorma ihtiyacı duymadılar. Bu kesimlerin 'eleştiriye açık' bir ruh halinde olduğunu söylemek, şu an bile kolay değil.

'Modern Türkiye'yi yalnızca onların düşünce yapısına sahip kişiler kurabilirdi. 'Onlara rağmen' iktidara gelen tüm parti ve liderler, ülkeyi geriye götürmüştü onlara göre... Menderes'ten başlayarak, Özal, Erbakan ve son olarak da Erdoğan, 'Türkiye'yi karantıya çeken bir silsile' gibiydiler. Askerler bunlara inandıkları, inandırıldıkları için 'siyasete müdahil' olmayı (darbeyi), zorunlu görevleri arasında gördüler. 'Görev'lerini, çok uzun bir dönem boyunca, hemen hemen hiç aksatmadıklarını söyleyebiliriz.

DEVİRAN DEĞİŞİRKEN...

Askeri darbenin koşulları büyük ölçüde ortadan kalktı. Ama "Bu ülkeyi yalnızca biz yönetebiliriz" fikir ve iddiası, bir kesim içinde sürüyor. Ergenekon davası, işte bu anlayış tarafından başvurulmuş 'gayrimeşru icraat'ın, yargı önünde hesabının sorulmasını hedefliyor. 10 yıl önce, böyle bir davanın açılabileceğinden söz etmek bile 'hayalcilik' olarak algılanırdı herhalde.

On açıklanan kararlarla birlikte, bir kesim içindeki 'psikolojik travma' yeniden belirginleşti. Bir eski Genelkurmay Başkanı'nın ömür boyu hapse mahkûm edilmesinin yol açtığı itirazlar, giderek derinleşmekte olan 'genel hayal kırıklığı'yla beslenerek yaygınlaşıyor. Bu kesimin şu günlerde içinden geçmekte olduğu psikolojik karmaşayı, belki ilerleyen yıllarda daha iyi analiz edebileceğiz.

Avunma hakkına yönelik kısıtlamaları, kişisel mağduriyetleri, intikamcı dili, hukuk dışı yöntemleri eleştirdik. Eleştirmeyi sürdürmek zorundayız. Ama insaf edelim, Ergenekon bir 'hayal ürünü' müdür? Türkiye çok yakın bir tarihte ciddi bir iç çatışma döneminden geçmedi mi? Bu ülkenin önde gelen aydınları, devlet içindeki bu ve benzeri güçlerin tertipleriyle öldürülmedi mi? Yarın ellerine olanak geçse aynısını yapmaya yeniden kalkmazlar mı?